

VII. správa MV

1. odbor, 2. oddělení

Čj.: S-024/121-906-68

V Praze dne 16. prosince 1968

~~TAJNE!~~

Výtisk č. 1.

Sekretariát ministra vnitra

k rukám s. Šilhavého

P r a h a .

U. M-04262/68	1968
Přílohy	1/3

Zaslání relace.

Příloha : 1/3

V příloze vám zasíláme relaci SE ze dne 9. prosince 1968,
pro vaši potřebu.

Náčelník 2. odd., 1. odb., VII. spr.

(mjr Volánek St.)

*Informace
rel.*

14. 12.

S-1969

P

SE

9. prosince 1968

7,10 - 8,00

Klub K o m p a s .

Jedno téma jsme vám přátelé neohlásili a přesto jsme je zařadili na první místo. Pavel tím vyřizuje tak trošku naši korespondenci.

Milý Zdeňku. 10. listopadu jsem ti poslal z našeho klubu první rozhlasový dopis. Byl to dopis vymyšlenému mladému komunistovi a jméno Zdeňek jsem si zvolil namátkou. Nyní čtu druhý dopis adresovaný Zdeňkovi a stále mám na mysli určitý druh mladých lidí v Československu, kteří mohou být na nejrůznějších místech a pracovat v nejrůznějších povoláních. Ale kromě toho už si mohu alespoň o jednom adresátovi učinit přesnější představu. Skutečný Zdeňek se totiž ozval. Jeden z těch mnoha Zdeňků nebo Václavů, Josefů, Jirků, Vladimírů, které jsem chtěl oslovit. A tak dnes nepíšu dopis jen jakémusi typu svých vrstevníků, nýbrž tobě milý příteli, který jsi můj první dopis vztáhl přímo na sebe.

V dopise, který jsme od tebe dostali líčíš svoje osobní problémy, které se ovšem opakují i v jiných případech. Jsou jaksi modelem tísně a úzkostlivého uvažování mnoha jiných lidí. Ty jsi komunist a píšeš, že jsi silně rozčarován. Máš za sebou zkušenosti, ze kterých už jsi vyvodil své závěry. Konal jsi službu v SNB a byl jsi členem komunistické strany. Po událostech z 28. října a 7. listopadu sis podal žádost o propuštění do civilu a vrátil jsi členskou legitimaci s odvodněním, že už členem strany nemůžeš být. Některé podrobnosti z tvého dopisu jsme citovali v úterním Kompas. Dnes to jen shrnu. Ve službě v policii jsi v posledních týdnech nabyl dojmu, že jsi jako orgán Veřejné bezpečnosti znova vychováván k pronásledování studentů označovaných za proti-

společenské živly. Považoval ses za ochránce ústavy, ale cítil jsi, že jsi veden k tomu, abys důležitá ústavní práva sam porušoval.

Píšeš, že znáš celou řadu studentů a víš, že neontějí nic víc a nic méně než ty sám. Proto nenahlížíš, proč bys proti nim měl zakročovat. Rozumím tomu tak, že tvaj odchod z Veřejné bezpečnosti je akt solidarity k mladého člověka s jinými mladými lidmi. Jak víš, milý Zdeňku, za studentské stávky se solidarita dobře osvědčila. Mladí intelektuálové spolupracovali s mladými dělníky a slíbili si, že i napříště budou postupovat společně. Ty se k této solidaritě dobrovolně připojuješ jako reprezentant mládeže, která si, s dobrými úmysly, oblékla uniformu. Píšeš, že se vracíš ke svému povolání, že se nebojíš práce a těšíš se na ni a že jen lituješ, ztraceného času. Zdá se ti, že jsi mohl vytvořit mnoho hodnot.

Chci ti říct, Zdeňku, že ve mě tvé rozhodnutí vzbuzuje úctu. Nebudeš to mít lehké a nepochybně se zříkáš různých výhod, ale rozhodl ses, že to, co ti v životě jde, budeš se snažit uskutečňovat na jiném místě a mimo řady komunistické strany. Je to nezávislá cesta a já mám respekt k odvaze, které je k ní třeba. Nikde ve svém dopise nevyzýváš, aby ~~te~~ jiní mladí lidé napodobili a já myslím, že i to je známka tvé osobní vyspělosti. Ze zkušeností, kterými jsme od ledna přes srpen prošli se dají vyvozovat různá osobní rozhodnutí a měli bychom je měřit jen jejich mravním obsahem, nikoliv nápadností vnějšího gesta. Ty sám se teky nechlubíš tím, že jsi odešel z Veřejné bezpečnosti a vrátil straně legitimaci. Kladěš důraz na motivy, které tě k tomu vedly. Kdyby ses byl ze stejných motivů, proto abys za občanské svobody i za obtížných podmínek bojoval na dosavadním místě rozhodl, že ve Veřejné bezpečnosti zůstaneš a že ze strany neodejdeš, nevažil bych si tě o nic méně.

Myslím, že je hodně mladých lidí, kteří smyšlejí jako ty, a kteří věří, že mohou vykonat dobrou práci na pracovištích a v organizacích, kde jednou začali. Těm přeju, aby si tuto dobrou víru

udrželi, dokud je slučitelná s jejich svědomím. Kdo si své svědomí prozkoumá a zjistil, že neunes rizika a nebezpečí nové situace, má právo vyvodit z toho důsledky.

Ty už nejsi člen strany a ti z komunistů, kteří si přejí, aby strana šla dál cestou humanistického pokroku, měli by toho vlastně litovat. Ty se domníváš, že jsi cosi získal, strana může mít pocit, že cosi ztratila. Tvým ziskem je nezávislost, její ztrátou je nenahraditelná hodnota, jakou představuje svědomitý, sám^k sobě upřímný člověk. Neříkám, že takoví lidé, jako jsi ty Zdenku by měli ve straně zůstat, ale říkám, že ti, kteří ve straně zůstanou mohli by být přibližně jako jsi ty. Posílám ti pozdravy. Tvůj Pavel.

" " " " " " "

J.